

ligger for, hvad er det? Det er Noget, der siger, at den Mand, der er født i Rigdom og maaskee har arvet alle de Midler, han er i Besiddelse af, skal have en ligesaa stor Valgret som en heel Commune. Er dette Noget, der stemmer med den sunde Fornuft? Det troer jeg neppe, Nogen vil paastaae. Saa kommer man med en anden Grund og siger, at det er en Overenskomst, der er bragt i Stand. Dette er endnu det Allerværste for mig. Dersom den demokratiske Befolkning her i Landet ikke ganske skal tabe sin politiske Betydning, ikke ganske skal ligge under, saa maa den vise to Ting, og det er Besindighed og Udholdenhed. Besindighed har den vist, men den har ikke vist Udholdenhed. Jeg beklager, at der er altfor Mange, som altfor tidligt ere komne til den Slutning, at de sige: Nu have vi staaet imod længe nok og kæmpet længe nok; nu kan det ikke hjælpe længere at staae imod, nu see vi tydeligt, at vi maae give efter. Det er denne Svaghed, denne Mangel paa Udholdenhed, der netop, efter min Formening, har foranlediget, at vi ere komne derhen til, hvor vi nu staae, at der hviler et Tryk, et virkeligt Tryk paa os, men som vi dog ikke skulle være svage nok til at bukke under for. Vi skulle vise, at vi staae her som Repræsentanter for de mange Tusinder trindt om i Landet, der have sendt Adresser ind til Rigsdagen og bedet den at holde paa Grundloven af 5te Juni 1849. Jeg vil bede Enhver overveie, selv om han har været svag nok til i Rigsraadet at give efter, om han saa ikke staaer her i Rigsdagen som en anden Person. Da der sidste Gang blev valgt til Rigsraadet, traadte jeg tilbage, fordi jeg meente, at jeg ikke kunde aflægge Ed paa en Grundlov, som jeg anfaae for factiff hævet. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes det er muligt at vedblive at opretholde en Repræsentation for Kongerigets og Slesvigs Fællesanliggender, siden Adskillelsen er vedtagen ved Rigsraadets egen Beslutning. Jeg maa maaskee gaae noget tilbage, for at fremstille for Thinget de Forhold, der have fundet Sted, siden vi kom ind paa det ulykkelige Fællesforfatningsvæsen. Da Fællesforfatningen af 2den October 1855 udkom, stod der, saavidt jeg veed, i Indledningens til den: Vi lade denne

Lov udgaae, saaledes som den af os og vore Efterkommere paa Thronen ubrydeligt skal holdes; men hvad skete ved Patentet af 6te November 1858, og hvad skete ved Kundgjørelsen af 30te Marts 1863? Kunde dette være lovligt, saa forstaaer jeg ikke, hvorfor det ikke lige saa godt kunde være lovligt, at, da Rigsraadet havde givet sit Samthkke til Slesvigs Afstaaelse, en lignende Kundgjørelse havde sagt: Nu ere alle de Unliggender, der hidtil have været sættes, for Kongerigets Vedkommende særlige. De Mand, der have forsvaret Patentet af 6te November 1858 og Kundgjørelsen af 30te Marts 1863, maatte absolut komme til den samme Slutning, at en lignende Kundgjørelse ogsaa kunde have draget alle Unliggender ind under Rigsdagens Omraade, og vi havde da været frie for den ulykkelige Strid, de evige Kampe. Men, som jeg allerede har sagt her, det er ikke nok med, at vi have ført denne Kamp og Strid saalænge, men det Værste er, at vi have faaet ud deraf et Resultat, som jeg er overbevist om, naar vi først komme til at anvende det, Ingen vil blive tilfreds med. Det vil allerede falde de fleste Forstandersfaber og Communalbestyrelser meget vanskeligt at forstaae denne Valgmaade til Landstinget. Derfor er jeg kommen til den Overbeviisning, at naar vi vilde handle klogt, saa gif vi tilbage, og tog det Forslag, der ligger i Grundloven af 5te Juni, og sammensatte Rigsdagens Landsting derefter. Jeg kan ikke gaae ind paa noget andet Forslag; thi det er det Eneste, som Folk forstaae; om dette sige Folk trindt omkring i Landet: Det forstaae og kjende vi, Alt det Dvrige derimod staaer for os, som om det er frembragt i den Hensigt af Vedkommende, der først have bragt det frem, ene og alene at gjøre en Erobring fra det menige Folk. Derfor vil jeg anbefale det principale Forslag til det ærede Thing og haaber, at Ingen vil vige tilbage fra sin Overbeviisning, fordi man i Rigsraadet har stemt anderledes.

Conseilspræsidenten: Rigeoverfor de fremkomne, nu foreliggende Vædringsforslag maa Ministeriet, og jeg paa dets Vegne, vedvarende fastholde vort Standpunkt: at Hovedformaalet for vore Bestræbelser er en Af-